

1882-10-28

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Italien

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Susette Holten
Niels Skovgaard
Hildegard Wittrup

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 19

DOKUMENTINDHOLD

W.S. fortæller, at hun har læst J.S. sidste brev op for hele husstanden, så de rigtig kunne hygge sig med det. Niels har fejret fødselsdag. Hun fortæller, at hun lever en stille tilværelse, og dagene ligner hinanden.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 19

Kjøbenhavn d 26 October 1882

[Onkels Fødselsdags Rejsegave]

Kjære Joakim

Inderlig Tak for Dine Brevkort og for Dit Brev, det modtog jeg igaar og blev umaadelig glad for det, jeg havde i de sidste Dage tænkt meget paa Dig, thi det var jo i denne Tid Du skulde enten over Bjergene eller ogsaa igjennem dem og jeg var meget nysgerrig efter at høre hvordan det var gaaet og om hvilken af Veiene Du havde valgt. Dit Brev kom kort för Middag, jeg bröd det ikke strax, havde jeg været yngre vilde det have været löierligt, men i min Alder kan sligt rask [?] i Aarenes Løb lærer man at beherske sig, jeg vilde nemlig vil Alle tre skulde have godt af det förste Brev paa en Gang, og der skulde være Roe og Hygge naar det blev læst, derfor bad jeg Onkel om vi maatte drikke Kaffen i hans Værelse thi jeg havde noget godt til dem, de blev meget nysgerrige men fik intet at vide, men i Forventning om det rare der skulde komme havde Onkel tænt alle tre Gasblus og under dette straalende Lys blev Dit förste Brev læst. Det var da ogsaa et fornoieligt Brev kjære Kim Du er fornöiet og glæder Dig ved alt det Smukke •2• som Du ser og saa haaber jeg paa at Du ogsaa er rask

D 1 November

Som Du ser er dette Brev allerede gammelt men jeg vælger alligevel at fortsætte, thi jeg kan kun sjelden skrive et Brev færdig paa en Gang, Veiret er saa godt i denne Tid naar jeg undtager nogle faa Dage med Regn og saa skal man jo benytte det gode Veir og daglig gaa sig en Tur paa den bedste Tid af Dagen det er vist meget sundt, men Tiden gaar saa bort i Stumper og Stykker. Jeg har faaet Dit Billede hængt op det ser saa deiligt ud paa den röde Veg, i mit stille Sind tænker jeg paa Dig med en taknemlig Tanke saa ofte jeg seer paa det, ja Du kjære Kim vi vil komme til at savne Dig meget, men naar Du har det godt er rask og glad saa bliver det en Festdag hvergang vi faa Brev fra Dig ja saa maa jeg jo være noisom og glæde mig ved det.

D 8 November

Nu er det altsaa 7 Dage siden jeg sidst skrev paa dette ja jeg er rigtignok en Sinke, da Cathrine læste Dit Brev høit for mig hvor Du siger, og hvem andre der vil glæde mig med Brev da tænkte jeg jo jeg vil saa gjerne glæde Dig dersom jeg bare kan fornoie ham med mine Breve og saa har jeg dog ladet Tiden gaa hen, der er noget som kalder paa mig i disse •3•

Maaneder för Juul, og det er det store Tæppe, vi arbejder paa det, alt hvad vi kan, det skal gives til Onkel til Juul og saa begriber Du nok at skjøndt det ikke kan blive færdig saa vil vi dog saa gjerne have det saa vidt fremme som muligt dertil gaar Dagen og jeg er gjerrig paa enhver Time der gaar fra mig. Vi havde opgivet Haabet om at se Niels til hans Födselsdag og havde afsendt vores lykönskings Brev til ham, men den 1 November om Aftenen kom han ind ad Dören, det var fornöieligt, rask og flink saa han ud, Födselsdagen spiste han hos os tillige med Cathrine, men vi havde ikke samlet Venner, den Dag som vi pleier thi Onkel skulde selv spise ude den Dag, der var nemlig en Fest for Etatsraad Titken som Onkel skulde deltage i, vi havde ventet Tante Gine men Veiret var slet og hun kom ikke, Dine Søskende maatte nöies med Anna og mig det var jo lidt fattigt om Aftenen foreslog jeg at lære dem [?Begyndelsesgrunden] til L'Hombre, det lod til de havde Lyst til at lære det, men hvor meget der hang paa af Undervisningen den aften det siger jeg ikke til nogen. Hildegjerd er kommen hjem saa nu er Cathrine glad i hende jeg er det ogsaa, jeg savner altid de Unge naar de ere borte, det er saa rart at se paa dem og sidde blandt •4• dem. Torsdag, Marie Aggersborg har vi helt maattet give Afkald paa, siden hun har begyndt at læse har hun ingen Tid tilovers vi faa hende ikke at se fören til Juleferien jeg savner hende hun er en söd Pige.

Vi har levet meget stille siden vi kom ind fra Landet, og naar jeg saadan for lov at leve stille en Tid saaledes at den ene Dag ligner omtrent den anden og at det vesentligt er Tankernes Arbeide der giver den forskjellig Karakter saa finder jeg altid at et saadant Liv rigtigt passer for de gamle. Naar Vorherre vil unde os en hyggelig lille Krog hvor man kunde sidde og tænke over sig selv for bedre at lære sig selv at kjende, tænke over sit Liv for bedere at fatte Voherres Veie, hans Mening og Hensigt med os, og saa at blive fortrolig med og berede sig til naar Vorherre tidlig eller sent vil kalde os bort, ja saa er det dog ikke saa Lidet et Arbeide den Gamle har for sig, det er saa ofte bleven skubbet til side og forsömt i Livets Travlhed, men en gang at faa Roe til ret at bringe sin Tanke saaledes, at lade Verden suse omkring en, men ikke at være med, kuns at see til, og forstaa saa meget af dens travle Tummel som man kan, men altid at have Vorherre med som den forklarende det staar for mig, som Idealet af en Alderdom,

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

jeg har fölt noget af det i den nu stille Tid og jeg fortæller Dig det for saa kan Du see jeg har det rigtigt godt og jeg vil saa gjerne Du skal forstaa mig Du er mig dog saa inderlig kjær.

|Vi ere alle raske mange kjærlige Hilsener fra Onkel og Anna ved Din inderlig hengivne faster V Skovgaard|

*Om alle rækker manges
Lystens
Skillemur fra Andet og
Aneras ved Din indv. by
Kunstmuseet*

Rijst
Kjøbenhavn d. 26. Octbr. 1882

Ankels Fødselsdagsgave

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 19

Hon. Godekinn!

Inderlig Tak for Din Brevkort og for Dit Brev,
det modtog jeg i gaar og blev umaatelig glad for det,
jeg havde i de sidste Dage tænkt meget paa Dig, thi
det var jo i denne Tid Du skulde enten over Berge
eller ogsaa igjennem dem og jeg var meget nysgjerrig
efter at hore hvordan det var gaaet og om hvilken
af Veiene Du havde valgt. Dit Brev kom kort
for Middag, jeg brød det ikke strax, havde jeg
voret yngre vilde det have vore loerligt, men i min
Allder kan slyt naar gaaer i Carusens Løb lover man
at beherske sig og jeg vilde nemlig vi alle tre skulde
have gaaet af det første Brev paa en Gang, og der skulde
vore Roe og Sluggen naar det blev loft, derfor bad
jeg Onkel om vi maatte drikke Kaffe i hans
Voreski thi jeg havde noget Godt til dem, de bleve
meget nysgjerrige men fik intet at vide, men
i Forventning om det var der skulde komme
havde Onkel tomt alle tre Garblis og under
dette straalende Lys blev Dit første Brev loft.
Det var da ogsaa et rigtigt fornoidt Brev kjore
Kinn. Du es fornoidt og glæder Dig ved alle dit Familien

for Din fjer og for haabet jeg saa at Din og sø
er raske. af 1 November af H. Colobes
Som Din fjer er alle Brev allerede gaaet med men jeg
velger altyd at fortsætte thi jeg kan kun hælde for mig at
Brev for dig saa en Gang, Veirid er for godt i denne Tid
naar jeg indtager nogle saa Dage med Regn, og saa
skal man go berøst det gode Veir og daglig saa sig en
Tid saa den bedste Tid af Dagen det er vist meget finde
med Tidene saa for bort i Skien og Sligbet.
Jeg har faaet Dit Billede hængt op det fjer for chit og
ind saa den røde Veggi med stille Sind tænker jeg
paa Dig med en taknemlig Tænke saa ofte jeg
fjer paa det, ja Din kjære Kier vi vil komme til
at se Dem Dig meget, men naar Din har det godt
er raske og glad saa bliver det en Festdag hoorens
vi saa Brev fra Dig ja for man jeg ga vorer noisom
og glode mig ved det af 8 November
Hvis er det allsaa 4 Dage siden jeg sidst hørte paa dette
ja jeg er rigtig nok en Tænke, de Coltrine løse Dit Brev
hvil for mig hvor Din siger, og hvem andre der vil
glode mig med Brev da tænkte jeg ja jeg vil spørge
glode Dig der som jeg de bare kan fornøje dem
med mine Breve og saa har jeg dog ladet Tidene
gaa hem, det er meget som halde saa mig i dispe

skæmmes for Gjern, og det er det store Toppet, vi arbeide
paa det, alt hvad vi kan, det skal gives til Onkel til
Gjern og saa beskrives Du nok at skjænde det ikke kan
blive fordyt saa vil vi dog saage om have det for vidt
for os som for vorteligt det vil gaa Dagen og jeg er
gjerrig paa enhver Time det gaa fra mig.
Vi havde ogsaa skrevet om at se skæls til hans Tofpild
og havde ogsaa vores Likhedsbilleder Breve til ham, men
den 1. November om Aftenen kom han ind ad Døren, det
var fornøjeligt gaa og flub saa han ind, Tofpildagen
spiste han hos os tillige med Cathrine, men vi
havde ikke tænkt Venner, den Dag som vi pleier
thi Onkel skulde selv spise inde, det var uventet,
~~en~~ en Tof for Eladerad Tofken som Onkel
skulde tillige i, vi havde ventet Tofke Gode men
Vintet var flit og him kom ikke, Dine Tofkud
maatte nøies med Anna og mig det var jo lidt falligt
om Aftenen foreslog jeg at love den Begjærlighed
til L. Hambro, det lod til de havde Ligt til at love
det, men hvormeget det hang paa af Undervisningens
den Aften det siger jeg ikke til nogen. Skillejerd er
kommen men kjem saa mig og Cathrine glad i
haardt jeg er det ogsaa, jeg looser altid de mange naar
de er borte, det er jo sad at se paa dem og jidda blandt

den Torsdag, Marie Apperborg har vi hell maalt givet Lykket
paa, siden him har begjæret at løse har him ingen Tid
tilovers vi saa kunde ikke at se før en til Julisferien
jig saener kunde him at en sid Tige.

Vi har levet meget stille siden vi kom ind fra Landet, og
naar jeg saadan for Lov at leve stille en Tid saaledes
at den ene Dag lyner ouchrent den anden og at det vistnok
er Tauskernes Arbeide der gives dem for sig selv, Forobtes saa
finder jeg altid at det saerant Liv rigtignog passer for de Gamle,
daar Vorherre vil inde os en højgulej alle Stog hvor man
kunde sige og tænke over sig selv for bedre at leve sig selv
at kjende, tænke over sig Liv for bedre at fatte Vorherres Vær-
kans Omsorg, og Omsigt med os, og saa at blive fortroelig
med og berede sig til naar Vorherre lidlig eller fint vil
kalde os bort, og saa at det dog ikke sei Lidet et Arbeide den
Gamle har for sig, det er saa ofte bleven skippet til
sige og forsvær i Livets Træthed, men en Gang at saa
Bog til ved at bringe sin Tanke saaledes, at lade Verden
sige omkring os men ikke at være med, kims at se
til, og forstaa saameget af dens travle Tinn med som
man kan se men altid at have Vorherre med som den
forklarende del staar for mig, som Omtalet af en Alldoms,
jeg har føll noget af det, den er stille Tid og jeg fortæller Dig
at for saa kan Du se jeg har det rigtigt godt og jeg vil passere
Du skal forstaa mig Du er mig dog saa ræderlig kjer.